

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
ΤΗΣ 31ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1984¹

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
κατά Ιρλανδίας

«Παράβαση κράτους — προστασία της υγείας των ζώων»

Υπόθεση 74/82

Περίληψη

1. Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Διοικητική διαδικασία που προηγείται της προσφυγής — Αντικείμενο
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 169)
2. Προσφυγή λόγω παραβάσεως — Διοικητική διαδικασία που προηγείται της προσφυγής — Όχληση που εκφράζει κατά τρόπο γενικό τις σχετικές αιτιάσεις — Αιτιολογημένη γνώμη — Διευκρίνιση των αιτιάσεων — Επιτρεπτή
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 169)
3. Γεωργία — Προσέγγιση των νομοθεσιών περί υγειονομικού ελέγχου — Νωπά κρέατα πουλερικών — Ενδοκοινοτικό εμπόριο — Εξουσία των κρατών μελών — Προϊντοθέσεις και όρια
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρα 30, 36· οδηγία του Συμβουλίου 71/118, άρθρο 11, παράγραφος 1)
4. Ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων — Παρεκκλίσεις — Προστασία της υγείας των ζώων — Σύστημα αδειών εισαγωγής — Επιτρεπτό — Προϊντοθέσεις
(Συνθήκη ΕΟΚ, άρθρο 36)

1. Η αιτιολογημένη γνώμη της Επιτροπής, με την οποία διαπιστώνεται ρητώς, η παραβίαση της Συνθήκης που προσάπτεται στο οικείο κράτος μέλος, περατώνει τη διοικητική διαδικασία του

άρθρου 169 που προηγείται της προσφυγής. Η διαδικασία αυτή έχει ως σκοπό να δώσει την ευκαιρία στο κράτος μέλος, αφενός να συμμορφωθεί πριν επιληφθεί το Δικαστήριο και, αφε-

1 — Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

- τέρου, να αντικρούσει τις αιτιάσεις που έχει διατυπώσει η Επιτροπή.
2. Στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 169, να μην η προσφυγή που ασκεί η Επιτροπή πρέπει να έχει το ίδιο αντικείμενο με την αιτιολογημένη γνώμη η οποία έπεται της οχλήσεως, πλην όμως τίποτα δεν εμποδίζει την Επιτροπή να διευκρινίσει με την αιτιολογημένη γνώμη τις αιτιάσεις που διατύπωσε κατά τρόπο γενικότερο με το έγγραφο οχλήσεως. Πράγματι, η απάντηση στο έγγραφο οχλήσεως δημιουργεί ενδεχομένως έδαφος για νέα εξέταση των εν λόγω αιτιάσεων.
  3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 11 πρέπει να ληφθεί υπό την έννοια ότι αφήνει στα κράτη μέλη την εξουσία να θεσπίζουν κανόνες υγειονομικού ελέγχου στον τομέα των νοσίων κρεάτων πουλερικών, αναμένοντας τη θέσπιση κοινωτικών μέτρων. Επομένως δεν μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα να απαλλάξει τα κράτη μέλη από την υποχρέωση να τηρούν, στον τομέα που καλύπτει το άρθρο 11, παράγραφος 1, της οδηγίας, τις απαγορεύσεις που προβλέπουν τα άρθρα 30 και 36 της Συνθήκης.
  4. Το ζήτημα αν τα εθνικά μέτρα που αποβλέπουν στην υγεία των ζώων μπορούν, ή όχι, να περιλαμβάνουν σύστημα αδειών εισαγωγής χωρίς να παραβιάζουν το άρθρο 36 της Συνθήκης δεν επιδέχεται ενιαία απάντηση σε όλες τις περιπτώσεις. Πράγματι, η απάντηση εξαρτάται από τη σχέση που υφίσταται σε συγκεκριμένη περίπτωση μεταξύ, αφενός, των προσκομιμάτων που δημιουργούν οι διοικητικές διατυπώσεις και οι οικονομικές επιβαρύνσεις τις οποίες συνεπάγεται το εν λόγω σύστημα και, αφετέρου, των κινδύνων για την υγεία των ζώων που ενέχουν οι εν λόγω εισαγωγές.

Στην υπόθεση 74/82,

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ, εκπροσωπούμενη από τον Richard Wainwright, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Oreste Montalto, κτίριο Jean Monnet, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ, εκπροσωπούμενης από τους Louis J. Dockery, Chief State Solicitor, H. J. O'Flaherty, Senior Counsel, και J. O'Reilly, Junior Counsel, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την ιρλανδική πρεσβεία,

καθής,